

בס"ד. ש"פ ויצא, י"א כסלו ה'תשמ"ג.

הנחת הית' בלתי סוגה

פרה בשלום נפשי מקרב פי כי ברבים היו עמדי, הנה פסוק זה קא
 בפשטו על הגאולה והפד' של דוד המלך, דוד מלכא משיא.
 ובל"ה פרה בשלום כל"ק ארמו"ר האמצעי בער הגאולה (דוד)
 כספו, מבאר במה דרנות הגאולה ופדה בשלום. עד פתחיה
 השלימות שבענין הפד' בשלום בגאולה האמיתית והשלימה וכארת
 הקודש מכואר דקאי ער הגאולה הפרטית של כאו"א משראף בעבודתו
 דע"י גאולה הפרטית באים אל הגאולה הכללית.

וזהו הפד' וכליות ענין הפד' מהגרות, פדה בשלום נפשי, יוכן
 זה ע"פ המבוא בדדושי בער יום ההילוקא ויום ההולדת ובער
 הגאולה בתורת חיים פ' ויצא, דענין ויצא יעקב מבאר שבע
 מרמו לענין הגרות והירידה. והתחלת ענין הגרות הוא בירדת
 הנשמה למטה כמבואר בתנאי. וירידה זו היא מאגרא רמה כירא
 עמקתא. דענין בירא עמקתא הוא בתי' גרות, כפשטו הענין
 שכאשר שלים משהו כבוד / ירד זה ענין של מאסר וגרות, וכמו
 ביוסף ששמוהו כבוד ובה גופא הנה הבור הוא בירא עמקתא, בור
 עמוק, תכרית הירידה שבעלות. והירידה היא ממקום געלה ביותר,
 אגרא, וער צאנגרא וטרה. דמכ"ז מוכן גורף הגרות שבידיה הנשמה
 למטה. וזהו ענין ויצא יעקב מבאר שבע וירד חרונה, ובאר שבע קאי
 ער ספירת המלכות¹⁰ שהיא הנאר והמקרב של שבע הספירות, ולמעשה
 יותר קאי ער ספירת הכינה¹² שהיא אם הכינה¹³, מקור שבע המדות,
 וער קמע' מעלה ביותר, בבתי' הכתר¹⁴. דשם הוא שלש ומקור
 הנשמה. ומשם הנשמה יורדת למטה, חרונה, פחות אף של

(1) תחלים נו, יט. (2) נמס בשערי תשובה ח"א מט, א ואילך. (3) סוס"ד
 (קי, ב). וראה גם ס' מאורי ארה"ו הקצרים ע' רט ואילך. (4) כב, א ואילך.
 כה, ב ואילך. וראה גם תו"א פרשתו כא, א, מא, ג ואילך. כב, ב ואילך. מה"ם.
 תקס"ח ח"ב ע' תוכי ואילך. אות"ת פרשתו קא, ב ואילך. ובכ"ם. (5) פרשתו
 כה, י. (6) ראה גם ב"ר פרשתו סס"ח, יג. אות"ת פרשתו כה, יד. חובא
 באות"ת פרשתו קעב, ב. סה"ם תל"ל ע' כט. (7) פל"ז (מח, א ואילך). (8)
 י, חש"ס - חגיגה ה, ב. תו"א שם כב, רע"ב. (9) ראה וישב לט, כ. מקץ מא,
 יד. (10) ראה אות"ת איכה (ג"ד כרד ב') ע' אעפ. (11) תו"ת שם. באות"ת
 פרשתו י, ב. אות"ת פרשתו כרד א' קעב, ב כרד ה' תחלה, ב. ובכ"ם. (12)
 תו"ת ואות"ת שם. באות"ת שם טו, ג ואילך. ובכ"ם. (13) תו"א ר"ט, א.
 ובכ"ם. (14) ראה תו"ת ובאות"ת שם. באות"ת לח"צ ע' צו ואילך. ובכ"ם.

ויהיו חיי שרה

חלצה ביכולתם שהמשיר גם מעצמותו ומחמתו ית'.

והנה כשם שאמר הקב"ה פאברהם כל הברכות נתונות בידיך³⁸ וממנו
 נמשך לייחוק וממנו ליעקב, הנה ממנו נמשך גם כל ישראל,
 מולשה קהלת יעקב³⁹, שביכולתו של כאו"א משראף כרד כו',
 דשראף אוריינתו וקוב"ה כולא חד⁴⁰, ופועלים את כל הברכות, עד
 כברכה העיקרית והמפורסמת, הגאולה האמתית והשלימה ע"י משיח
 צדקנו, במחנה בימינו ממש.

(38) ב"ר פל"ט, יא. פירש"י עה"פ ק"ל יב, ב. (39) ברכה לג, ד. (40)
 ראה חז"ג עג, א. וכתבסמן בסה"ש ח"ש"ת ע' 66 בהערה.

הנחת הית' בלתי סוגה

כפשוטה. יותר עץ כנ. כמבואר בד"ה פדה בשלים כעץ הגאופרס³⁰, דקרב הוא גם משלון קירוב, היינו שהמזמנה היא באופן דהנהגים מתקרבים ומתדבקים זה בזה בתכלית הקירוב, ועוד זאת, ולא זו בלבד שהגושים מתקרבים אלא גם הדבר הי"ד המהי' ומקיים ומחווה את הגושים מתקרב ומתאחד. שוהדי ירידה גדרה ביהודי ועץ ידה דוקא היא העצי', פדה בשלים כו', ועד"ה הנה"ץ בענין ויאא יעקב, הירידה שבפלות, שיע"ז באים את"כ לענין ושבתו בשלים כ' בחי' שפוסים, ושבתו בשלים, פדה בשלים.

ויהי רצון, שמגאופרס כ"ל אדמו"ר האמצעי נבוא בקרוב ממש אף הגאופרס האמתיה והשפיעה ע"י מ"צ. וכפרט ע"י הכנה בדרכו שר בעץ הגאופרס, כימור החסידות באופן שר הרחבה (כ"ה) 31, רחובת הנהגה³², דלעקר ענין החלטה הוא בפנימיות החורה, כי בהגנה דחורה אפטר להיות שפמל כף החורה כולדה³³, משא"כ בשק"ס ולפטר³⁴ דאורייתא, ובפרט בפנימיות החורה עצי' נאמל"ה ארוכה מאד מדה ורחבה מוני יס³⁵ דהו יבא לענין זרחיב ה' את גבול³⁶, הרחבת הארץ, גם קפדה ארץ קיני קיני וקדמוני³⁷, שוה קשור עם עבודת המלות, כמבואר בארובה בד"ה אף תצא את מואב כעץ הגאופרס³⁸, וע"ז באים כ"כ פ' הגאופרס, והקינז ורננו שוכני פטר³⁹, וחי' ה' למפד עץ כף הארץ⁴⁰, במהרה ימינו ממש.

- 30) נסמן לעיל בתע' 2. וראה גם ס' מאמרי אה"ז חקצרים ת"ל בתע' 3.
- 31) ראה סה"ש חש"ש ע' 19. חש"ה פ' 32. חו"ג קמב, א. 33) ראה חיל ת"ת לאה"ז פ"ב הי"ד. ועוד. 34) איוב ל"א. ט. 35) ראה אה"ז חזכה שי, א. 36) שופטים י"ט, ת. פירש"י עה"ט. וראה גם ב"ר סמ"ד, כג. וב"מ. 38) ע' 9 ואילך. וראה גם סה"מ תקס"ח ח"ב ע' משנה ואילך. 39) ישע"י כו, י"ט. 40) זכרי' ד', ט.

הנחת התי' בלתי מוגה

$$\frac{10}{10} = 1$$

$$\frac{10}{10} = 1$$

$$\frac{10}{10} = 1$$

עורסם¹⁵. דענין חזק הוא אותיות רנה אלא שהה' נהפל כהיות ה"ה¹⁶. והוא כמו שמצה אותיות חמק אלא שהה' נהפל כ"ה¹⁷. דחמק ענינו הוא תכלית הירידה, עד שבומנים מוסימים הוא כף יראה וכף ימאה כו'.

2

והנה תכנית הירידה צמטה היא צנורד עפי'. וכמו ביעקב שירידתו פחדו היה כרי שאת"כ יהי' והשיבות¹⁸, ושבתו בשלים גו', השיבה פמקורו, כתיב, באר שבע, מר' ובינה ועד כתר. וע"ז 192' וחי' ה' ע' צאלקים) כי כתיב, זו וחי' כאלקים יחשב, ולכן וכל אשר חתק ע' עשר העשניו ע"ד שקאיש עץ בחי' הכתר ופנימיות

3

הכתר. וזהו שנאמר בוי' 201 וקרוק האיש מאד מאד ענין מירושבה, ככף מאדאר²¹, ובפרט ש"שאר ב' פעמים מאד, שוה ענין מאד כפשוטו, ענין העשרות²², וזהו גם בהתאם לענין ויפדוק האיש מאד חשובה, כמבואר במ"א²³ בענין די מחסורו אשר יחסר ג"כ עץ עבודה העבודה כמדידה והגבנה. והעבודה דאחה מחוייב לעשרו, העבודה צמע' ממדידה והגבנה. וזהו מה שמיר באאחו מחזקו, חי' יעקב אבינו

4

מוכן אף הגאופרס האמתיה והשפיעה, וכמבואר במ"א²⁵ שמטעם זה שלח מלאכים לעשו זומל פוס²⁶ עם כלל גרתי וחרי"ג מצות שמרתי ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה, היינו שכבר גמר מצדו את כף הנידורים, ועד שמצדו גם עשו ככל חי' ראוי אף הגאופרס, כפי שע"י חירידה פחדו בא תכלית העצי', ענין החשובה. עד שכסופה שר תפוש²⁸ קוראים שמפאכלי א"י באו פגוש את יעקב בחו"ץ, שוהו בדוגמת לע"ץ שעתידה א"י צהתמשש בכף הארצות²⁹, ובפשוטו רבינו חזקו בהניא, לעשות לו יתי' ירידה בתחתונים.

5

וזהו פדה בשלים נפשו מקרב עי', דענין הפדי' בשלים, תכנית העצי', הוא דוקא מקרב עי'. ע"י הירידה בקרב, היינו מרחמת

- 15) ראה כ"ר פרשתנו פס"ח, יג. וזהו פרשתנו קמו, א. פירש"י ס"פ ט.
- 16) מקומות שנסמנו בתע' 4. וראה ספר הערכים-הנ"ד, בערכה אותיות החורה - חיל"ת, ע' לך ואילך. וש"ג. 17) שם - מוח"ג רוב, רע"א. 18) פרשתנו כה, טו. וראה גם חו"א שם כב, רע"ב. חו"א שם כה, ד. סה"מ תקס"ח שם ע' חל"ט. 19) מקומות שנסמנו בתע' 4. 20) פרשתנו ל, מג. 21) חו"א פרשתנו כג, ג. חו"א ישלח לט, ב. ובכ"מ 22) ראה אה"ה ספ"ט. לקי"ת ש"ש סה, ג. דלמ"צ לוח, ב. ואילך. וראה גם שמו"ר רמפ"ו. 23) ראה לקי"ת ש"ש חס"ו ע' 277. 24) ראה סו, ת. וראה בתורות סו, ב. פירש"י ראה שם. 25) חו"א ישלח כד, ב. ואילך. חו"א שם לט, ב. אה"ה שם רל, ב. ובכ"מ. 26) ישלח לז, ד. ואילך. 27) פירש"י עה"פ. 28) לז, ב. וכפירש"י עה"פ. נת' בארובה בהתחזקות סו"ג ואילך. 29) ראה פסיקתא רבתי פ' שבת ור"ת. ילקוט ישע"י רמז חקנ.

הנחת התי' בלתי מוגה